

15 Σεπτεμβρίου 2020

Άγιος Ανδρέας Κρήτης: Δοξάζεται ο Χριστός, και δοξάζει μαζί Του και αυτούς που Τον δοξάζουν!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ανδρέας Αρχιεπίσκοπος Κρήτης: Στην Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, (Λόγος Α')

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=511846>

στ'. Ονομάζεται επίσης δόξα Χριστού και ύψος Χριστού· ομοίως νοείται ως ποτήριον επιθυμητόν, και συμπέρασμα των Παθών του Χριστού, τα οποία ο Κύριος υπέμεινε διά την σωτηρίαν μας.

Ότι δε ο Σταυρός είναι δόξα Χριστού, άκουσε τον ίδιο να το λέγη· «Νυν εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν Αυτώ»· και πάλιν· «Δόξασόν με Συ, Πάτερ, παρά σεαυτώ τη δόξη η είχαν προ του τον κόσμον είναι παρά Σοι»· και πάλιν· «Πάτερ, δόξασόν Σου το όνομα. Ήλθεν ουν φωνή εκ του Ουρανού· και εδόξασα και πάλιν δοξάσω».

Δόξαν δε εδώ λέγει τας μεταβολάς και την συμπάθειαν των στοιχείων της φύσεως, που συνέβησαν τότε κατά την Σταύρωσιν του Κυρίου· διότι έπρεπε και αυτά τα κτίσματα να συμμετάσχουν εις το Πάθος του Κτίστου.

Ότι δε, ο Σταυρός είναι και ύψος Χριστού, άκουσε τι λέγει ο ίδιος· «Καγώ εάν υψωθώ εκ της γης, πάντας ελκύσω προς εμαυτόν»· το ίδιο λέγει και αλλού· «Και καθώς Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτως υψωθήναι δει τον Υιόν του

ανθρώπου».

Διατί; «Ίνα πας», λέγει, «ο πιστεύων εις Αυτόν μη απόληται, άλλ' έχη ζωήν αιώνιον». Βλέπεις ότι ο Σταυρός είναι δόξα και ύψος του Χριστού;

ζ'. Θέλεις δε, να μάθης ότι όπου ύψος, εκεί ακολουθεί και δόξα;

Άκουε τον Δαυίδ που λέγει· «Υψώθητι επί τους ουρανούς, ο Θεός, και επί πάσαν την γην η δόξα Σου».

Ομοίως και τον Ησαΐα να λέγη ως εκ προσώπου του Χριστού· «Νυν αναστήσομαι, λέγει Κύριος, νυν δοξασθήσομαι, νυν υψωθήσομαι».

Επειδή λοιπόν, ο Σταυρός είναι ύψος του Χριστού, υψούται δε σήμερα ο Σταυρός, ακόλουθον είναι να δοξάζεται ο Χριστός.

Υψούται λοιπόν ο Σταυρός σήμερα, διά να δοξασθή ο Χριστός.

Δεν υψούται ο Χριστός, διά να δοξασθή ο Σταυρός· αλλά υψούται ο Σταυρός, διά να δοξασθή ο Χριστός.

Δοξάζεται δε ο Χριστός, διά να υψώση και μας μαζί με τον εαυτόν Του.

Υψώνεται λοιπόν ο Σταυρός, και μαζί του υψώνει και το φρόνημα των ευσεβών Χριστιανών.

Δοξάζεται ο Χριστός, και δοξάζει μαζί Του και αυτούς που Τον δοξάζουν.

Υψούται ο Σταυρός, και συντρίβει την υπερηφάνεια των δαιμόνων.

Δοξάζεται ο Χριστός, και εντροπιάζει τον αρχέκακον διάβολον.

Υψούται ο Σταυρός, και ανορθώνει εκείνους που καταπίπτουν.

Δοξάζεται ο Χριστός, και διαλύει την εντροπήν εκείνων που έπεσαν εις την αμαρτίαν.

Υψούται ο Σταυρός, και γκρεμίζονται τα είδωλα.

Δοξάζεται ο Χριστός, και τραυματίζεται ο διάβολος.

Υψούται ο Σταυρός, όχι μόνον διότι υψώθη ο Χριστός επάνω εις αυτόν, αλλά διατί με την φανέρωσίν του, ήλεγξε την μωρία και την υπερηφάνεια των Ιουδαίων.

Από πού εφανερώθη; Από τα έγκατα της γης.

Πότε εφανερώθη; Εις την εποχήν των Βασιλέων που επίστευσαν εις τον Χριστόν· όχι όπως μερικοί έπλασαν τάχα με την φαντασία τους, εξαπατώντας τους πολλούς με πιθανολογίας, αλλά με μίαν θείαν και απλήν δύναμιν, με μίαν όντως επινόησιν σταθεράς πίστεως· διότι επρόκειτο διά Θεϊκόν Κειμήλιον.

η'. Μετά δηλαδή τον σταυρικόν θάνατον, ο Κύριος της ζωής και του θανάτου ανέστη τριήμερος· οι Ιουδαίοι λοιπόν γεμάτοι φθόνον, και φοβούμενοι μήπως κάτι τι από το σεπτόν και μακάριον Πάθος διασωθή, και γίνη διά μεν τους Ιουδαίους έλεγχος και τιμωρία, διά δε τους πιστεύοντας εις τον Χριστόν φυλακτήριον, έθαψαν μέσα εις την γην τον θησαυρόν, εννοώ τον Σταυρόν και όλα τα σχετικά με

αυτόν: τους Ήλους, λέγω, την Λόγχην, και τον τίτλον τον οποίον ο Πιλάτος έγραψε και ετοποθέτησε εις τον Σταυρόν.

Έπειτα όταν ο Θεός ανέθεσε την βασιλείαν και όλην την Ρωμαϊκήν διοίκησιν εις τους Χριστιανούς, ευδόκησε τότε να μας ευεργετήση μέσω μιας Βασιλίδος ευσεβούς γυναικός, πού είχε πράγματι βασιλικόν φρόνημα, όταν ο υιός της ήτο Βασιλεύς των Χριστιανών.

Η Βασιλομήτωρ [η αγία Ελένη] αυτή με θείαν σοφίαν, άλλοτε με βασιλική σοβαρότητα, άλλοτε δε με κολακείες, εις όλα όμως με βασιλική συμπεριφορά, κατώρθωσε να κάμψη την σκληράν καρδίαν των Ιουδαίων.

Έτσι με αυτήν την αναζήτησιν και σχεδόν χωρίς κόπο, εφανερώθη ο κοινός αυτός θησαυρός, που γρήγορα ο Θεός ως δώρον έδωσε προς την Αγίαν αυτήν γυναίκα. Αυτόν λέγω τον Τίμιον του Κυρίου Σταυρόν, ο οποίος σήμερα υψούται εις όλον τον κόσμον, μαζί με όλα εκείνα που συνετέλεσαν εις την οικονομίαν του μακαρίου και σωτηρίου διά τον κόσμον θείου Πάθους.

Θ'. Αυτό λοιπόν εορτάζομε σήμερα· διά τούτο πανηγυρίζομεν για το ότι εφανερώθη σήμερα το άγιον εκείνο Ξύλον που από παλαιά εκρύπτετο· για το ότι ο κρυμμένος θησαυρός, έλαμψεν ωσάν άλλος χρυσός μέσα από τα σπλάγχνα της γης· για το ότι απεκαλύφθη το μέχρι τώρα θαμμένο επίσημο λάβαρον της Χριστιανωσύνης· για το ότι η αλαζονεία και η έπαρσις των δαιμόνων ηρέμησε, με την φανέρωσιν του Σταυρού· για το ότι αυτό που από την φύσι του είναι ξίφος κατά των έχθρων, εφανερώθη μέσα από την γην· για το ότι η Εκκλησία έλαβε πάλι τον στολισμόν της· για το ότι την «δραχμήν» που έχασε, την ευρήκαν οι Βασιλείς.

Αυτός είναι ο Σταυρός του Κυρίου, το Δεσποτικόν «σημείον», το σωτήριο όπλον, η βασιλική δύναμις, το τρόπαιον της νίκης, το σημείον διαχωρισμού αλλά και της ενώσεως των Ουρανίων και των επιγείων, η νομοθεσία των πιστών, η κορυφή και ο επίλογος των Αποστόλων, το τηλεσκόπιο των Προφητών, το στεφάνι των Μαρτύρων, ο αρραβών των προσκυνούντων τον Χριστόν.

Συνέχεια εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=512046>

Από το βιβλίο, "Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός, 4 ομιλίες Αγίων Πατέρων εις τον Τίμιον Σταυρόν", έκδοση Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα, Άγιον Όρος.